

RÖSTRÄTT FÖR KVINNOR

Tidning utgiven av Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt.

MOTTO: Vi kunna aldrig göra så mycket för en stor sak som en stor sak kan göra för oss.

I ÅRG.

STOCKHOLM, 1 OKTOBER 1912.

N:r 15.

RÖSTRÄTT FÖR KVINNOR

utkommer den 1 och 15 i var månad

Redaktör: ELISABETH KREY.

Träffas onsdag och lördag kl. 1/2 3—1/2 4.

Redaktion och Expedition: 6 Lästmakaregatan 1

Expeditionen öppen vardagar kl. 1—4.

Rikstel. Norr 600. Allm. tel. Brunkeb. 944.

Telegramadress: Rösträtt, Stockholm.

Distribuering i Stockholm:

Rikstel. Norr 585. Allm. tel. 209 68.

9 f. m.—7 e. m.

Prenumeration genom posten

Pris för 1912 75 öre. Lösnummer 5 öre.

» » 4:de kvartalet 25 öre.

För Utlandet 1 krona 75 öre i postanvisning till tidningens expedition.

Annonspris: 20 öre per millimeterhöjd, större annonser och årsannonser rabatt.

Rikstel. 456. Allm. tel. 604.

9 f. m.—7 e. m.

Den husfrid, som ej är byggd på bättre grundvalar än att den ramlar för en skiljaktig politisk uppfattning, den är ej värd att stötts. Må den ramla! Kanske kan på dess ruiner byggas en solidare gemenskap mellan man och hustru, där rätten för den senare att ha sin självständiga mening helt och fullt respekteras och där mannen med aktning kan lyssna till sin hustrus omdöme över allmänna angelägenheter. Lika litet som kvinnans värde såsom mor behöver förlora på ett deltagande i det politiska livet, lika litet behöver hennes värde såsom hustru göra det.

Natanael Beskow.

Ett memento för de gifta kvinnorna.

De gifta kvinnorna ha, som vi veta, framför männen och de gifta kvinnorna ett särskilt privilegium, såtillvida som de kunna erhålla egen debetsedel och därigenom kommunal rösträtt och valbarhet för ett mycket ringa inkomstbelopp, då hustruns inkomst alltid sammanräknas med mannens. På de närmare beräkningarna härför behöva vi ej nu ingå; vi måste blott hålla i minnet att den minsta inkomst, för vilken en gift kvinna kan erhålla egen debetsedel, är 10 kr., i vilket fall makarnas sammanlagda inkomst måste uppgå till 1,800 kr. eller däröver. Skulle den sammanlagda inkomsten vara mindre än detta belopp, så måste hustruns andel därav vara större; och det torde väl även vara det vanligaste att ju mindre denna inkomst är, dess större är hustruns andel.

Nu gäller det emellertid för de gifta kvinnorna att tänka på att de redan i år skaffa sig en inkomst, som kan ge dem egen debetsedel och därmed kommunal rösträtt och valbarhet. Som bekant skall självdeklaration avlämnas i februari, och den skall då upptaga inkomsten under närmast föregående året. Härvid är att märka att hustruns arbete i hemmet aldrig räknas som skattepliktig inkomst. Har hustrun ingen livränta eller sparbanksbok, som ger henne beskattningsbar inkomst, så får hon försöka skaffa sig något arbete för främmande. En kanske kan få något skrivarbete, en annan kanske syr förkläden och koltar till ett barnhem, eller vet man kanske någon bland sina bekanta, som behöver handdukar fällade och märkta eller hjälp med ett och annat i hushållet. Huvudsaken är att någon inkomst verkligen erhålles. Ty: *Inkomst av arbete ger egen debetsedel; egen debetsedel ger kommunal rösträtt och valbarhet; kommunal rösträtt och valbarhet ger kvinnorna medbestämmanderätt i kommunens angelägenheter.*

Ett »rykte» och en dementi.

En medarbetare i en stockholmsstidning har genom högerpressen givit spridning åt en dementi av ett »rykte», vilket, innan det på detta sätt vann publicitet, befanns för de närmast intresserade vara okänt.

Frågan gällde ett nytt regeringsförslag om rösträtt för kvinnor redan till nästa riksdag, denna gång med kommunalstreck på grund av »de vinster [säger och skriver en!] åt högerhåll, som Första kammaren gjort vid årets val», och om vilket statsministern förklarade sig icke hava någon vetenskap.

Vi kunna försäkra, att icke heller på ledande rösträtthåll har något sådant varit på tal. Om planerna för den kvinnliga rösträttsfrågas genomförande har hela tiden fullständig enighet varit rådande mellan den nuvarande regeringen och rösträttsledningen. Någon inblandning av tredje part är här fullkomligt opåkallad, vilket ju också med all önskvärd tydlighet framgick av statsministerns svar.

Kvinnorna och landstingen.

En inkonsekvens som måste rättas.

I dessa veckor, då landstingen just varit samlade över hela landet och resultatet av årets överläggningar och val föreligger, är en påminnelse om inkonsekvensen i kvinnornas utestängande från denna del av det kommunala området i hög grad påkallad.

Genom de nya kommunallagarna av den 26 maj 1909 har kvinnornas kommunala inflytande avsevärt ökats. Kvinnor kunna numera insättas såväl i stadsfullmäktige som i kommunalstyrelse m. m. Ett viktigt undantag gjordes dock. Kvinnorna fränkändes rätten att sitta i landsting. På vad grund? Denna fråga är icke besvarad. Skulle manne de ärenden, som behandlas av landstingen, vara särskilt främmande för kvinnorna?

Enligt kommunalförordningen tillkommer landsting att behandla »för länet gemensamma angelägenheter, vilka avse den allmänna hushållningen, jordbrukets och andra näringars utveckling, anstalter för kommunikationsväsendets befordrande, hälsovård, undervisning, allmän ordning och säkerhet» m. m. Dessa ärenden äro ju som synes av alldeles samma art som de, som förekomma till behandling av stadsfullmäktige.

Av de 34 frågor, som i år behandlades av ett enda läns landsting, voro ej mindre än 12 direkt sjukvårdsfrågor, och 8 gällde uppfostran och utbildning, däribland särskilt skolköksundervisningen inom länet. En blick på landstingens stat kan även vara av intresse. I ifrågavarande landsting slutade utgiftssumman på 338,751:61 kr., och av dessa upptogs under rubriken sjukvård 169,447:44 kr. samt under undervisning och uppfostran 57,543:09 kr. Då till förvaltningen räknades 8,800 kr.

och till ränta och avbetalningar 74,911:09 kr., återstår således till alla andra utgifter den jämförelsevis blygsamma summan av 28,050 kr.

Man kan således med fullt fog säga, att det är huvudsakligen sjukvårds- och uppfostringsfrågor, som behandlas av landstingen, och det är ju på dessa områden, som t. o. m. våra mest avgjorda motståndare försäkra, att de önska att kvinnorna skola ha inflytande. Då hr Lindman talade mot kvinnans politiska rösträtt i Andra kammaren i år, yttrade han bl. a.: »Min uppfattning är, att kvinnan icke kan fylla funktionerna på det politiska området lika väl som männen, men att hon däremot kan göra det på det kommunala området, där hon har många viktiga uppgifter att fylla — det har många gånger förut framhållits — såsom i fråga om fattigvård, sjukvård m. m., vilket jag nu icke behöver upprepa.»

Det finns således ingenting i landstingens verksamhet, som kan förklara den inkonsekvens, att kvinnorna äro valbara till andra kommunala förtroendeposter, men ej till medlem av landsting.

Förklaringen måste därför ligga på annat håll och finnes väl däri, att landstingen utom ovannämnda uppgifter även välja riksdagsmän till Första kammaren — och det var väl denna rätt man ej ville giva kvinnorna.

Men då kvinnorna kunna bli och även verkligen blivit insatta som stadsfullmäktige i de städer, som välja Första-kammarledamöter, har man ju redan brutit mot denna princip. I vårt land finns kvinnor, som faktiskt ha direkt rösträtt till Första kammaren och som även utövat densamma, och alla kommunalt röstberättigade kvinnor ha ju indirekt rösträtt till Första kammaren.

Det inkonsekventa i dessa förhållanden har också blivit beaktat av kvinnorna själva. Vid centralstyrelsemötet i Jönköping 1910 antogs följande resolution: »Centralstyrelsen anser, att då kvinnor ändå äro valbara till stadsfullmäktige, och det jämväl i städer, som icke deltaga i landsting, konsekvensen fordrar, att de även göras valbara till landstingen.»

Frågan om kvinnans valbarhet till landsting har även varit uppe i riksdagen både 1911 och 1912, vid sistnämnda riksdag i sammanhang med andra ändringar i avseende på den kommunala rösträtten. Det är påfallande vad motståndarna till kvinnans valbarhet äro fåordiga vid behandlingen av denna sak i Första kammaren. Men här finns ju intet skäl, som ej lika väl skulle kunna gälla valbarheten till stadsfullmäktige, och dessa äro ju utdebatterade och vederlagda. Högern har ju själv föreslagit och sanktionerat kvinnornas fulla kommunala myndighet. Men kammaren säger nej, medan Andra kammaren efter ett kort avslagsyrkande utan motivering av hr Nyström bifaller förslaget.

Att frågan om kvinnans valbarhet till landsting är av den allra största betydelse, faller av sig själv. Först och främst skulle hon som medlem av landstingen få tillfälle att direkt inverka på valen till Första kammaren, vilka för henne äro så betydelsefulla och dessutom skulle för henne öppnas ett vidsträckt verksamhetsfält inom ett område, som både vänner och motståndare till hennes politiska rösträtt förklara vara särdeles lämpligt för henne.

Arbetet för den politiska rösträtten får icke skymma bort de hinder, som ännu finnas på det kommunala området, och vilka i själva verket utgöra ett av hindren även för den politiska rösträttens genomförande.

Grand Pensionat

A. DEHN

Stockholm, Strandvägen 7 A

Telegramadress: Dehnpensionat

Rikstel. 31 69, 2508

Allm. Tel. 547, 873

CONSTANCE MALMSTRÖM

f. d. A. E. Schultheis — Firman grundad 1794

RAM- & BORSTAFFÄR samt rikhaltigt lager af Toilettartiklar

23 Regeringsgatan 23

73 C Drottninggatan 73 C

Allm. Tel. 112 42

Allm. Tel. 105 89

Friska blommor och vackra begravningskransar

»LA ROSE» Blomsterhandel

30 Sturegatan, Stockholm.

LAGERSONS
SKOMAGASIN

Jakobsgatan 18 - Fredsgatan 8

